

Олександр БІЛЕНЬКИЙ: “Ми щиро прагнемо, щоб “Решетилівська весна” стала Національним мистецьким фестивалем”

Фото автора.

Андрій ФІАЛКОВСЬКИЙ
“Зоря Полтавщини”

МАБУТЬ, уся Решетилівка зібралася 23 серпня у центрі міста, щоб напередодні 30-річчя Незалежності України дружньою громадою взяти участь у відкритому регіональному мистецькому фестивалі “Решетилівська весна 2021. THE LITO”.

Полтавщина має давні традиції народної творчості, а Решетилівка з XIX століття по праву є одним із найвідоміших центрів народних промислів України. Історія самого міста (а цей статус Решетилівка отримала у 2017 році) та його околиць сягає у сиву давнину. Свідченням тому є пам'ятки археології, найдавніший з яких датовано добою неоліту, низка об'єктів належить до доби бронзи та раннього залізного віку. Як сучасне поселення Решетилівка виникла у XVI – на початку XVII століття, перша ж документальна згадка про селище датується 1 травня 1638 року у зв'язку із селянсько-козацьким повстанням під проводом Дмитра Гуні та Якова Остриянина.

Згідно з найвідомішою гіпотезою, яку підтримує український

✓ Урочиста хода “Вишиванка – код нації”.

історик, статистик та етнограф XIX століття Микола Арандаренко, засновником Решетилівки був козак Решетило, який мав у цій місцевості пасіку та хутір. За іншою версією, назва Решетилівки походить від вислову “решетити тканину”, тобто з'єднувати два шматки матерії мережками. Щоб замаскувати шви, тканину “решетили” (зме-

режували). Дослідники висловлюють думку, що продовженням давньої мережки є відома у всьому світі сучасна вишивка “білим на білому”. Саме від вислову “решетити”, вважає відомий решетилівський майстер Євген Пілюгін, і походить назва міста.

Вишиванка – код нації

ВІДКРИТИЙ регіональний мистецький фестиваль “Решетилівська весна” було започатковано понад два десятиліття тому. Починалося дійство із звичайної виставки виробів місцевих майстрів народної творчості, а з часом перетворилося на справжнє культурно-мистецьке свято, знане далеко за межами Полтавської області. Як зазначила голова Решетилівської міської громади Оксана Дядюнова, через пандемію коронавірусу, на жаль, минулоріч провести фестиваль не вдалося. Не відступила епідемія і навесні 2021 року, але “Решетилівська весна” все ж забуяла наприкінці серпня. Лише до традиційної назви додалося “THE LITO”.

І свято вдалося! У серці Решетилівки, на вулиці Покровській, розташувалися намети вишивальниць, килимарів, гончарів, художників, майстринь з виробництва лялок, інших талановитих і завзятих майстрів декоративно-прикладного мистецтва Полтавщини та інших областей України.

✓ Майстрам народної творчості вручено заслужені відзнаки.

(Закінчення на 3-й стор.) →

Олександр БІЛЕНЬКИЙ: "Ми щиро прагнемо, щоб "Решетилівська весна" стала Національним мистецьким фестивалем"

Виставку-ярмарок відвідали тисячі решетилівців та гостей міста, а зі сцени Центру культури і дозвілля "Оберіг" їх розважали найкращі творчі колективи громади.

Розпочався фестиваль з покладання квітів до пам'ятника Тарасу Шевченку, флешмобу до 30-річчя Незалежності України та традиційної святкової ходи "Вишиванка – код нації". Усмінені чоловіки, жінки та малеча крокували Покровською, а вишиванки, в які вони були вдягнені, представляли, мабуть, всі стилі цього національного українського одягу, відображали всі куточки нашої держави.

Та, без сумніву, королевою свята була славетна решетилівська вишиванка "білим по білому". Під час її створення використовуються близько 100 технік: гладь, мережка, рахункові техніки тощо. Це класична вишивка, яка пройшла всі рівні й нині знаходиться на найвищому. Вишивальниці працюють вручну, тож швидко вишиванку не зробиш. Як зазначила кавалер ордена княгині Ольги, заслужений майстер народної творчості України Ніна Іпатій, яка разом з іншими народними майстрами під час проведення свята отримала чергову відзнаку за свій нелегкий труд, на виготовлення однієї вишиванки потрібно витратити не менше місяця, деякі сорочки майстриня плетє й більше, ніж по півроку, але у результаті покупець отримує справжній витвір мистецтва. Коштують такі вишиванки, звичайно, недешево. "Давайте відштовхуватися від мінімальної зарплатні, – посміхається пані Ніна, – скільки має вартувати результат праці шести-семи місяців?"

Неоціненна культурна спадщина

РЕШЕТИЛІВСЬКА вишиванка "білим по білому" відома далеко за межами Полтавщини і навіть України. Нещодавно майстрині з Решетилівки виготовили сорочку для королеви Великої Британії Єлизавети. Нині триває процес щодо включення традиційної решетилівської вишивки "білим по білому" до нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО. Цілком ймовірно, що ця знакова подія може відбутися вже наступного року.

"Цей фестиваль – це одне нагадування про наші традиції і гарний привід зібратися жителям не лише Полтавщини, а й інших областей напередодні найбільшого державного свята – Дня Незалежності.

Я сьогодні у своїй улюбленій вишиванці від решетилівської майстрині. У Решетилівці особливий статус, мати решетилівську вишиванку – це дуже круто. Наша вишиванка є оберегом, в ній зашифровано код української нації, вона греє душу.

Завжди активно підтримую проведення таких свят, вважаю, що людям подобаються подібні заходи. Цим фестивалем постійно опікується голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький. Решетилівка – його мала батьківщина, до того ж він має особливий хист, дуже драйвово

займається організацією, а синергія всіх причетних до "Решетилівської весни" дає чудовий результат", – наголосив під час відкриття фестивалю народний депутат України Олег Кулінич, який всіляко сприяв проведенню свята. До речі, того ж дня він разом з головою Полтавської обласної ради Олександром Біленьким відкрив новий дитячий ігровий комплекс, а отже, у решетилівській малечі з'явилася ще одна локація, де можна активно проводити своє дозвілля.

Народний депутат України Олег Кулінич, голова обласної ради Олександр Біленький, заступник голови обласної державної адміністрації Катерина Рижченко під час фестивалю зазначили, що свято з кожним роком стає масштабнішим і цікавішим. Зокрема Олександр Біленький наголосив: "Решетилівська весна" проводиться вже більше двадцяти років. Щороку зростає масштаб, збільшувалася кількість митців, які брали в ньому участь. Ми щиро прагнемо, щоб фестиваль став Національним. Зі статусу регіонального він вже виріс. Решетилівка – унікальне місто. Тут живуть люди, які є надзвичайно талановитими і дуже цінують гармонію. Генетичний код нації – вишиванка –

"Козацький хутір", де на театралізованому кулінарному майстер-класі гості свята мали можливість скуштувати традиційну козацьку шпундру.

Якість, перевірена часом

"КОЗАК хоч куди" Сергій – так представився майстер з приготування цієї смачної страви, який проводив майстер-клас для гостей фестивалю. Він розповів, що решетилівці по праву вважають шпундру своєю візитівкою, адже ненька нашого славетного земляка Івана Котляревського родом з хутора Тютюнники (нині село Тутаки) неподалік селища Покровського. За словами Сергія, Параска Леонтівна Жуковська, що походила з роду козака Решетилівської сотні, дуже гарно готувала для сина цю нині призабуту нашими сучасниками, але насправді традиційну і по-своєму культурову страву. Сам же Іван Петрович навіть згадав шпундру в описі елітного застілля в своїй невимрущій поемі "Енеїда": "І зараз попросив до столу / Латин Енеєвих бояр, / Пили горілку до ізволу / І їли бублики, кав'яр. / Був борщ до шпундрів з буряками, / А в ющі потрух з галушками, / Потім до соку каплуни..."

✓ Еней також шпундру любить: від часів Котляревського до сьогодні.

столу меду питного. До речі, варто зазначити, що питний мед – це зовсім не так звана "медовуха", яку виготовляють, розмішуючи мед з горілкою. Справжній питний мед не йде з цим "коктейлем" в жодне порівняння, але ж і на його виготовлення потрібно від восьми місяців до року. З кожним наступним місяцем він стає ще смач-

Варто звернути увагу на високий рівень організації фестивалю. В око впадали волонтери (здебільшого студенти і школярі старших класів), які охоче допомагали відвідувачам з нагальних питань. Кожен з гостей дійства мав можливість придбати на пам'ять футболки та іншу сувенірну продукцію. До речі, за торгової місяця під час проведення фестивалю, на відміну від багатьох інших подібних заходів, сплачувати було непотрібно. Всі народні майстри та інші учасники свята, з якими довелося поспілкуватися, наголосили на своєму бажанні завітати на "Решетилівську весну" і наступного року.

Тож до зустрічі в Решетилівці у 2022 році!

P.S. Весь час перебування у цій гостинній місцині автора цих рядків переслідувало певне дежавю. Десь і колись я вже занурювався у цю ауру майже родинного свята. І лише на зворотньому шляху до Полтави згадав.

Наприкінці вісімдесятих – на початку дев'яностих років минулого сторіччя мені пощастило відвідати кілька невеличких, співставних за кількістю мешканців з Решетилівкою, містечок Австрії. Відвідати якраз у той час, коли в кожному з них проводилися, як у нас кажуть, Дні міста.

Звичайно, місцеві мешканці не були одягнуті у наші вишиванки і не куштували шпундру та питний медом, співали пісень іншою мовою, асортимент торгових рядів народних промислів відповідав місцевим культурним традиціям. Але атмосфера!!!

І тут подумалося... Україна беззперечно повертається додому, в Європу. Ми навчилися цивілізовано святкувати, а посміхатися один одному і разом радіти вмiли завжди. Так, наш шлях був нелегким, але ми повертаємося. До того ж повертаємося, не зрадивши свої вікові традиції. Нам є що показати гостям і чим похвалитися, нам є чим їх пригостити і що розповісти. І за це відчуття дякую тобі, Решетилівко!

Андрій ФІАЛКОВСЬКИЙ.

✓ Почесних гостей фестивалю вітають на "Козацькому хуторі".

це наше надбання. Я дуже сподіваюся, що наприкінці 2021 року вирішиться питання з фінансуванням ремонтних робіт у приміщенні колишньої швейної фабрики і там зможе повноцінно запрацювати Всеукраїнський центр вишивки та килимарства. Це – наша історія, наші традиції, це – наше життя!" Він також зазначив, що сподівається на те, що 2022 року, після перемоги над коронавірусом, фестиваль відбудеться у традиційному триденному форматі, навесні, під час святкування Дня міста.

Варто зауважити, що родзинкою цьогорічної літньої "Решетилівської весни" стала тематична інсталяція

До речі, готувати шпундру зовсім неважко. Якщо казати простими словами, це свинина, тушкована з червоним буряком у буряковому ж квасі. Рецепт класичної шпундри легко знайти в Інтернеті. А сотні гостей "Решетилівської весни", поки тривало свято, уважно спостерігали за кулінарним дійством від козака Сергія, і, мабуть, не в одного з них вже наступного дня, під час святкування Дня Незалежності України, на столах були смачні наїдки, що мають легендарну історію.

А ще на фестивалі можна було скуштувати справжнього українського меду та й пригубити і придбати до

нішим. Дехто з пасічників, як родина Хохичів з Полтави, у Решетилівці ярмаркують вже не перший рік, і, враховуючи, що за час нашої розмови відвідувачі фестивалю придбали у них не одну пляшечку цього напою, який споконвіку споживали українці, якість продукту справді перевірена часом.

Окрім культурної програми та ярмаркування, відвідувачі "Решетилівської весни" також мали можливість долучитися до прогулянок по воді на каяках та сапбордах. Ввечері ж на стадіоні "Колос" свято завершилося концертною програмою за участю відомих виконавців.

✓ Юні волонтерки "Решетилівської весни".

✓ Позитивну ауру дійства підтримували кумедні інсталяції.

✓ Лунає українська народна пісня.